

Arbeidsgruppe som har vurdert brann- og redningsvesenets organisering og ressursbruk (Brannstudien).

Direktoratet for Samfunnssikkerhet og Beredskap
Rambergveien 9,
3115 Tønsberg

KS Nord-Norge
v. Børge Eieland borge.eieland@ks.no

Høringsuttalelse for brannstudien

Innledningsvis tør en påpeke at det opereres med svært korte høringsfrister, spesielt om man ønsker at de folkevalgte skal kunne delta i denne demokratiske prosess.

Vi vil videre berømme brannstudiens arbeidsgruppe for vel utført arbeide, noe som har ført til gode refleksjoner over både nåtid og fremtid. Tross dette finner vi at de spesielle behov som foreligger i Finnmark, må prioriteres foran de mer prinsipielle nasjonale forventninger som arbeidsgruppen fremlegger.

Representanter fra storparten av Finnmarkskommunene har i fellesskap nøyte gjennomgått brannstudien med dens 3 modeller. Som følge av dette gjensidige arbeidet, vil en del kommuner avgi felles høringsuttalelse, mens andre kommuner vil avgi egen høringsuttalelse.

For Finnmark representerer modell 1 og 2 det samme – et eneste brannvesen i Finnmark. Vi står derfor ovenfor 2 reelle alternativer gjennom "Brannstudien":

- Alternativ 1 som innebærer modell 1 (som følger fylkesgrensene) og modell 2 (med minimum 100 000 innbyggere pr brannvesen, men i praksis fylkesgrensene).
- Alternativ 2 som innebærer modell 3 med minimum 20 000 innbyggere pr. brannvesen.

Som en følge av dette arbeidet finner en å måtte imøtegå arbeidsgruppen anbefaling om modell 1. Årsaken til dette ligger i følgende vurdering:

Finnmark fylke representerer et meget stort fylke rent geografisk, og er faktisk 1 ½ x større enn Danmark. Innbyggertallet er svært lavt (ca 75 000) og demografien viser at innbyggerne bor svært spredt i 19 kommuner, og at det finnes få større tettsteder. Klimaet i Finnmark er for det meste subarktisk, men det er også arealer med arktisk klima i Finnmark.

Dette resulterer følgelig i svært store avstander og en langreist beredskap, som sammen med klimautfordringer gjør at man i mye større grad enn landet for øvrig – er nødt til å forholde seg til egne og nære naboers ressurser.

Det faktum at Finnmark utvinner "trygg" energi i form av petroleumsprodukter og næringsmidler gjennom fiskeri og havbruksnæring, gjør at det hviler en stadig økende geopolitisk interesse over dette området.

I motsetning til arbeidsgruppen (som dessverre har hatt en dårlig forankring i vår nordlige landsdel), finner vi derfor på bakgrunn av ovennevnte ikke å kunne støtte brannstudiens anbefaling om mod 1.

Det er følgelig alternativet 3, med minimum 20 000 innbyggere pr kommune som er det alternativet vi mener er forsvarlig for Finnmark.

Finnmark vil da få 3 likeverdige og etter vår målestokk – robuste brannregioner. Ved en slik løsning vil man sikre at alle deler av Finnmark får en nødvendig nærhet mellom brannsjef og kommune/ansatte. Det enkelte brann- og redningsvesen vil fortsatt måtte hanskens med betydelige utfordringen knyttet til avstander og klima, men de vil reduseres vesentlig kontra fylkesalternativet. Vi ser at de 3 brannregionene, ut over de "normale" oppgaveporteføljene vil måtte håndtere en del forskjellige oppgaver knyttet til den enkelte region.

- Vil representere kysten av Vest-Finnmark og derved måtte stå for den aller største utfordringen knyttet mot utviklingen av petroleumsvirksomheten i nord, samt det ekstreme klimaet de polare lavtrykkene stadig oftere utsetter kysten for.
- Vil representere de mest folkerike delene av Finnmark, samt de indre delene av "Indre-Finnmark". En region med meget store avstander mellom bebygde områder og som er preget av innland og kalde vintre. Her går hovedparten av trafikk og turisme gjennom.
- Vil representere grensen mot Russland og det vi tror vil bli den neste store petroleumsutbyggingen i nord. Et område som ligger langt borte fra det meste – ja selv for de øvrige brannregionene vi skisserer i Finnmark.

Vi er av den klare oppfatning av at en slik organisering av brann- og redningsberedskapen i Finnmark, vil medføre en kostøkonomisk utnyttelse av ressurser – til tross for at vi er av den klare oppfatning, av at det vil være dyrere å opprettholde en beredskap i nordområdene.

Dette vil sikre faktisk medvirkning fra kommunene og samtidig skape større muligheter for menneskelig samvær og utvikling innen den enkelte brannregion. Internt i brannregionene vil man også måtte forholde seg til et lederspenn som er meget nær det ideelle, fremfor et lederspenn som ganske snart vil fremtvinge et nytt og kunstig mellomledd mellom brannsjef og lokalt brannvesen.

De av arbeidsgruppen fremlagte samfunnsøkonomiske betraktninger finnes heller ikke å kunne legges til grunn, spesielt med tanke på de medfølgende modeller. Disse er direkte selvmotsigende og tilsier at en modell med 3 brannregioner i fylket vil bli meget mer rasjonelle enn 1 brannregion. Dette gjelder i første rekke de etter vårt syn urealistiske betraktninger om antall ansatte, som arbeidsgruppen har funnet – men også det faktum våre avstander og derved store kostnader kombinert med manglende effektivitet vil medføre.

Med 3 brannregioner i Finnmark vil vi kunne opprette 3 slagkraftige og samfunnsøkonomiske organisasjoner knyttet opp mot en for oss fornuftig og naturlig oppdeling. Denne modellen har fått en umiddelbar tilslutning fra det kommunale fagmiljøet, og vil etter vårt syn sørge for et minimum av medvirkning fra kommunene. Samtidig som den vil sørge for en nødvendig og god beredskap, i fagmiljøer som sikrer nødvendig rekruttering – og utvikling.

På denne bakgrunn anbefales derved modell 3, med 20 000 innbyggere pr brannregion, som den beste løsningen for Finnmark.

Karasjok 5.2.2014

Kommune:

Navn/underskrift:

Løppa kommune	Magnor Kåsgård
Hammerfest kommune	<i>[Signature]</i>
<i>[Signature]</i>	KIRKJØSTAD FIELDA
Hurt Lohr-Alba	
<i>[Signature]</i>	Måsås
Ordt. Gabriel	Gamvik kommune
<i>[Signature]</i>	VARDE KOMMUNE
As Simonson	Nordkapp kommune
Kvalsund kommune	<i>[Signature]</i>